

Utdanningsfaglig portefølje, pedagogisk profil og vedlegg.

Björg Thordardottir, førsteamanuensis, OsloMet, januar 2025

Inneholder

Del 1: Pedagogisk profil.....	3
1.0 Pedagogisk CV	3
1.1. Ny programplan	5
1.1. Undervisningsrepertoar-OsloMet	5
1.2. Undervisningsrepertoar-Universitetet på Akureyri (UNAK)	6
2.0 Pedagogisk tilnærming.....	7
2.1. Den selvstyrte læringen	7
2.2. Læringsmiljø - studentaktive og digitale læringsformer	10
2.3. Internasjonalisering av programplanen	18
3.0. Veien videre	20
Referenser.....	21

«Gjennom meg selv kjenner jeg igjen andre, men gjennom andre blir jeg kjent med meg selv»

(fritt oversatt fra George Herbert Mead, 1863-1931)

Del 1: Pedagogisk profil

- Første avsnitt dette profileringsdokument består av min pedagogiske CV, som viser min arbeide med ny programplan 2018-2020, hvor jeg har gjennomført fag-didaktisk utviklingsarbeid relatert til emner i utdanningen. Mitt undervisningsrepertoar, fra 2018-2024 viser varierte erfaringer fra undervisning og veiledning.
- Andre avsnitt er redegjørelse for min egen pedagogiske tilnærming. Den inneholder en beskrivelse av hvordan jeg har utviklet min undervisning mot økt kvalitet, inspirert av både studenters tilbakemeldinger og egen forskning og min rolle som internasjonal koordinator på programmet. Her viser jeg sammenheng mellom valgte undervisnings-, veilednings- og vurderingsformer. Jeg har arbeidet systematisk med tilbakemeldinger fra studentene for å videreutvikle undervisningen, studentenes læringsprosesser og tiltak for å motivere studentenes lærelyst og tro på egen læring.
- Avslutningsvis redegjør jeg for veien videre med min egen fremtidsvisjon for ergoterapiutdanningen og faget. Jeg viser til mitt systematisk arbeid over tid med å utvikle undervisning og utdanningskvalitet og systematisk arbeid over tid med utvikling av studentaktive og digitale læringsformer rettet mot yrkesorientert undervisning. Jeg viser også her til planer for fortsatt utvikling av egen undervisningskompetanse. Leders vurdering av mitt arbeide satt i kontekst er lagt som vedlegg 1.

Jeg ønsker å påpeke at jeg har studert og utviklet min faglige profil i 4 nordiske land hvilket har påvirket mitt språk. Dette er faktisk noe jeg fremhever første gang jeg møter et kull med studenter. Jeg håper det inspirerer de til å se det som en mulighet for dem, å studere og delta i en større sammenheng, også utenfor Norge.

1.0 Pedagogisk CV

Jeg er utdannet ergoterapeut fra Ergo- og Fysioterapeutskolen i Næstved i Danmark (1994-1997). Samme år som jeg var ferdigutdannet og dro tilbake hjem til Island, startet den første og eneste islandske ergoterapeututdannelse på Akureyri Universitet. Ulikt den utdanning jeg akkurat hadde gått i Danmark, så var den islandske utdanning i stor grad inspirert av ergoterapi fra Canada. Året 1997 utkom første versjon av den kanadiske «Enabling Occupation, An Occupational Therapy Perspective» (Townsend, 1997), som på flere måter var banebrytende og skulle ha stor innflytelse på ergoterapi i verden. De nordiske ergoterapiutdanninger var den gang 3-årige profesjonsutdanninger, mens de i Nord-Amerika var 4-års bachelorstudier. Livslang læring har siden preget først mitt arbeidsliv som

ergoterapeut og senere som underviser og forsker. Det å komme rett hjem til de helt nye canadiske modeller og arbeidsprosesser for ergoterapi, og samtidig forventes veilede de nye islandske studenter i praksis var en stor påkjenning. Studentene hadde med seg nye referanserammer og var sent ut på feltet til å stille oss som allerede var der konstruktive men kritiske spørsmål. Det var gøy! Men samtidig både utfordrende og litt skremmende.

Etter 10 års arbeide som ergoterapeut søkte jeg in på master i helsevitenskap vid Lunds Universitet i Sverige. Under masterstudiene, kjente jeg at jeg gjerne ville undervise i ergoterapi. Jeg begynte forskningsstudier i helsevitenskap med innretning ergoterapi i Lund i september 2011 og forsvarte min avhandling i april 2016. I Lund fullførte jeg de to kurser som måtte til for å kunne ansettes ved Lunds Universitet (Vedlegg 2: Perspektiv på lärande; Vedlegg 3: Perspektiv på kurs), totalt 200 timer, tilsvarende den norske UHPED.

Jeg er siden januar 2018 ansatt i fulltidsstillingen førsteamanuensis på OsloMet, avdeling for ergoterapi, som nå hører til Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi (RHT), hvor jeg også veileder på masterutdanningen. Jeg har siden 2018 hatt II-stilling på ergoterapiutdanningen på Akureyri Universitet, Island, som timelærer og forsker.

Min arbeidsplan har det siste året utviklet seg til emnesansvar for ERGOB2000-Rehabilitering, habilitering og behandling, del 1, og medansvar på ERGOB2100-Tilgjengelighet, tilrettelegging og teknologi. Begge emner går høsten 2. år på bachelor i ergoterapi. Min FoU-tid var 35% fra 2018-2020 og 45% fra 2020-2023.

Jeg tok i januar 2024 over emnesansvar for første emnet på videreutdanning i velferdsteknologi, VETEK6000. Emnet er på masternivå, men tilbys også på bachelornivå for de som ønsker. Målet er å tilby dette emne til en bred sammensatt gruppe, for å dekke behovet til den diverse gruppe fagfolk som utvikler helse- og sosialtjenester med bruk av velferdsteknologi.

Jeg er siden 2023 internasjonal koordinator for ergoterapi-utdanningen og har flere ganger mottaket stipendier fra Erasmus+ programmet. Stipendene brukes til å bygge kompetanse som støtter opp under hovedprioriteringene i Erasmus+ programmet og styrke internasjonalt samarbeid ved OsloMet.

1.1. Ny programplan

Fra 2018-2020 var jeg en av tre fra min avdeling som utformet ny programplan i ergoterapi, basert på Forskrift om felles rammeplan for helse og sosialfagutdanninger, RETHOS (Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger, 2017). Et utvalg sammensatt av lærere og forskere på ergoterapi-utdanninger i Norge hadde, basert på RETHOS, identifisert 6 områder av kjernekompetanse for ergoterapeuter (Forskrift om nasjonal retningslinje for ergoterapeututdanning, 2019):

- Aktivitet og deltakelse i hverdagslivet
- Ergoterapeutisk profesjonsutøvelse
- Rehabilitering, habilitering og behandling
- Tilgjengelighet, teknologi og tilrettelegging
- Inkludering, deltakelse og tilhørighet
- Innovasjon, fagutvikling og ledelse.

Vi i programplan-gruppen bestemte oss for å anvende kjerneområdene som betegnelser for nye emner når vi inviterte til dialog i grupper av både ergoterapeuter som var praksisveileder og ergoterapistudenter. Det blev i tillegg nedsatt en referansegruppe med representasjon fra praksisfeltet og studenter fra master- og forskerutdanning i ergoterapi. I den nye programplanen ønsket vi også flere muligheter for internasjonalisering hjemme, etter at programplans-gruppen hadde gjennomgått aktuell kurs (Vedlegg 4). Vi valgte derfor å legge til global helse som tema i studentenes siste emne i 3. året hvor de ellers tar for seg innovasjon og ledelse.

Internasjonalisering hjemme (Beelen & Jones, 2015) i ergoterapiutdanningen på OsloMet handler om å skape bevissthet om lokale og globale utfordringer med utgangspunkt i storbyen Oslo. Hvilke konsekvenser disse utfordringer kan ha på samfunnet som helhet løftes frem, nasjonalt og globalt. I den nye programplanen ble det åpnet opp for flere muligheter av både inn- og utreisende studenter. Godt samarbeide med internasjonal koordinator sentralt på OsloMet og Erasmus + kontoret har resultert i flere muligheter for våre studenter som ønsker utveksling, mest til Europa. Jeg har medvirket til at vi nå er med på to BIP (Blended Intensive Learning) som støtter studenter til kortere utveksling. Vi har også etter covid-pandemien gjenopptatt tidligere utveksling til Manipal i India og Windhoek i Namibia.

1.1. Undervisningsrepertoar-OsloMet

Jeg vil her gi en kort oversikt over mine oppdrag som emnesansvarlig fra 2019-2024. De var tydelig preget av covid-pandemien 2020-2022, hvilket innebar at emner måtte tilrettelegges

på nytt med kort varsel, basert på restriksjoner i helse og omsorg. Jeg har også vært veileder og sensor i praksis/praktisk eksamen, men velger å ikke ha fokus på det i denne søknad.

Tabell 1: Undervisning OsloMet (daværende programplan)		
Emne	Aktivitet	Årstall/Begrunnelse
ERGO1300: Somatisk helse – aktivitet og deltakelse	Ansvarlig for innhold, timeplan, rekruttering av eksterne forelesere og interne veiledere.	2019-2020; Heldigital vårtermin fra 12. mars 2020 krevde rask omsetting av evnet (med tre ukers varsel) på grunn av covid pandemien
ERGO2100: Eldres helse-aktivitet og deltakelse	Ansvarlig for innhold, timeplan, rekruttering av eksterne forelesere og interne veiledere	2019-2021; Store endringer i eksamen mars 202 og selve emnet og eksamen vårtermin 2021 på grunn av pandemien. Alle praktiske opplegg med eldre på sykehjem eller seniorsenter kunne ikke gjennomføres som tidligere.
ERGO3100: Ergoterapi innen allmennhelse og arbeidshelse	«Tilgjengelighetsuken» (se nærmere s.16)	2018-2022; Både hel- og halvdigitale versjoner har funnet sted.

Tabell 2: Undervisning OsloMet, ny programplan, fra høsten 2020		
ERGOB2000 Rehabilitering, habilitering og behandling del 1.	Ansvar for å lage og lede nytt emne på 20 stp/12 uker.	Emner om rehabilitering, aldring og psykisk helse kombinert i et emne
ERGOB2100 Tilgjengelighet, tilrettelegging og teknologi	«Tilgjengelighetsuken» (se nærmere s.16)	2021-2023

1.2. Undervisningsrepertoar-Universitetet på Akureyri (UNAK)

Tabell 3: Undervisning Akureyri Universitet (digitalt)*		
Emne	Aktivitet	Årstall
HSI0110170 Conceptual foundations and theories in occupational therapy studies	Ansvar for undervisning i «Model of Human Occupation», inn-spilte forelesninger og digitale seminar.	2019-2021
ÞJI1112200 Occupational therapy service I	Veiledning og seminar i praksis, digitalt.	2020
FMF1106200 Professionalism and professional identity	Seminar og veiledning, digitalt.	2021

ÖHE0110220 Healthy Aging, Health Care of older adults and Health Promotion (master-level)	Undervisning, digitalt	2023-2024
MPR0160150 Master ´s thesis	Veiledning, digitalt	2021-2024

*Vedlegg 5 er bekreftelse fra leder/Sölrun Óladóttir

Tabell 4: Oversikt over masteroppgaveveiledning, OsloMet og UNAK		
Veilederfunksjon og navn på kandidat	Tittel på masteroppgave	Utdanningsted - Årstall
Hovedveileder for Nina Birgithe Saga-Brune	“Håper jeg kan bo her hele livet»	OsloMet 2024
Medveileder for Pernille Susaas Holt	Exploring employment for people living with spinal cord injury in Norway.	OsloMet 2024
Hovedveileder for Anita Melnæs	At flytte eller ikke flytte? (samarbeide med NOVA, OsloMet)	OsloMet, pågående
Hovedveileder for Helga Sif Petursdóttir	Translation, adaptation and validation of the Parental Burnout Assessment (PBA) (accepted for publication)	UNAK 2024
Medveileder for Steinunn B. Bjarnason	Creative occupations as occupational therapy intervention in mental health (published)(Bjarnadóttir et al., 2024)	UNAK 2024
Hovedveileder for Herdis Halldórsdóttir	ReDesigning Daily Occupations (ReDo®) Feasibility study at Reykjalundur Rehabilitation Center, Iceland.	UNAK, pågående

2.0 Pedagogisk tilnærming

Jeg løfter frem her de undervisningsoppgaver jeg har hatt hvor min innsats har vært utover det ordinære, med vedlagte begrunnelser.

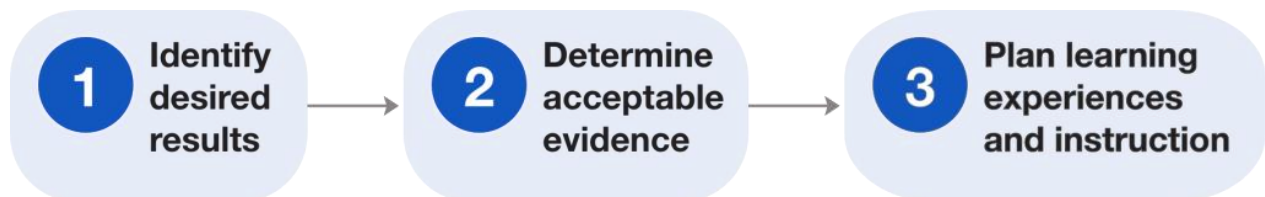
2.1. Den selvstyrte læringen

Høsten 2018 fikk jeg ansvaret for å planere ERGO1300 for våren 2019, med oppfordring fra leder om å tenke nytt. Jeg bestemte fra start at jeg ville støtte meg på boken *McKeachie's Teaching Tips, Strategies, Research and Theory for College and University Teachers* (Swinicki & McKeachie, 2014). Boken er nærmest en oppskrift på hvordan man skal/kan

gjøre og guider den kommende lærer fra 3 måneder innen kursets start til eksamen og inspirerer til "forward design". Samtidig gjør forfatterne det tydelig at "a course can not be divorced from the total college or university culture" (p.4). Utover rammen som settes for timeplan og eksamensform av universitetet sentralt, har hver avdeling gjerne egen kultur for hvordan ting "alltid" har vært.

Basert på Wiggins og McTighe (Wiggins & McTighe, 2005), beskriver Dee Fink (Fink, 2013) to slags kursdesign "forward" og "backward". Siden emnet ERGO1300 hadde noen år spå seg, fantes kursmål, kursinnhold og skriftlig materiale til kursens gjennomførende, men der fantes vilje fra ledelsen til å støtte opp om endringer. Jeg valgte derfor å anvende "backward design" og identifisere viktige faktorer som umiddelbart var tid og sted – hvor i løypen er studentene når de skal starte på ERGO1300 og hva har de med seg fra før (Biggs & Tang, 2011).

Stages of Backward Design

Figur 1

Adapted from Wiggins, G. & McTighe, J. (2005). Understanding by design (2nd edition). ASCD.

Min design av tilnærming støtter seg på tre punkter fra Wiggins og McTighe (Wiggins & McTighe, 2005) (fritt oversatt fra figur 1):

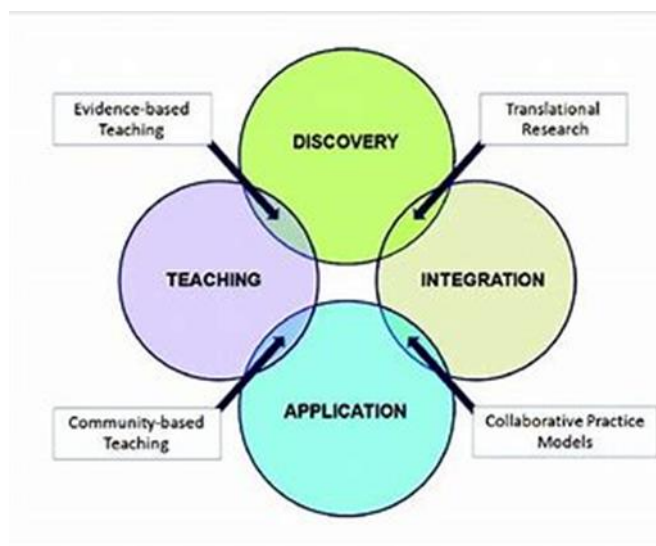
- 1) Eksisterende læringsutbytte- hva skal studenten kunne?
- 2) Eksisterende evidens for pensum/læringsmetoder – oppgradering av bøker eller artikler /annet undervisningsmateriale på pensum?
- 3) Hvilke læringsmoment kunne enten utvikles videre eller erstattes?

Utviklingen av emnet måtte innrammes i de eksisterende læringsutbytte mens pensumlisten kunne oppgraderes. Detaljert beskrivelse av emnets gjennomførende hadde utviklingspotensialet og nye eksterne undervisere ble rekruttert på bakgrunn av dette for å oppnå integrert kursdesign hvor mål, motiv og metoder underbygger hverandre (Biggs & Tang, 2011).

Utafra Fink (Fink, 2013) skal læreren konstruere hva emnet skal inneholde, for at tilgodese studentenes selvstyrte læring gjennom at motivere og muliggjøre for de å løse sine oppgaver på tilfredsstillende måte.

Tabell 5 :Taxonomy of significant learning (Fink, 2013)		ERGO1300
1. Foundational knowledge	Hvilke begrep skal studenter ta med seg videre? Hva har modeller og arbeidsprosesser til felles? Hvilke forskjeller finns mellom modeller og arbeidsprosesser?	Pensum, undervisning og seminarier kan endres, omorganiseres
2. Application	Hvordan formidle vekten av kritisk tenkning ved bruk av modeller og arbeidsprosesser?	Muntlige og skriftlige oppgaver.
3. Integration	Hvordan innpasse kursen med tidligere og kommende kurser?	Samarbeide med kollegaer på programmet.
4. Human dimension	Hvordan formidle av etikk og respekt mot klienten?	Egen erfaring, casestudier, litteratur
5. Caring	Hvilken følelse skal studenten ta med sig? Hvordan kan jeg lære dem se "alt" i aktivitetsperspektiv?	Egen erfaring, casestudier, litteratur
6. Learning how to learn	Hvordan kan studenten lære seg mer i emnet selv?	Skjønnlitteratur, film, utvikling av digitale læreverk

Boyer presenterte i sin bok *Scholarship Reconsidered* (Boyer, 1990), hvordan en lærer kan oppnå en forskende tilnærming til egen undervisning. En underviser utformer og gjennomfører sin undervisning med mål om å oppnå læring hos studenten, basert på eksisterende kunnskap (Figur 2).

Figur 2

En forskende tilnærming til egen undervisning forutsetter at lærer har god kunnskap til feltet. I den undervisning jeg har fått ansvar for, har jeg vært heldig å kunne underbygge den til stor del med egen forskning. Som medansvarlig (co-pilot) i emne som til eksempel «ERGO2100 Eldres helse, aktivitet og deltakelse» i tidligere programplan, kunne jeg ta utgangspunkt i egen forskning på hvordan bolig kan støtte opp om aktivitet og deltakelse hos personer som søker boligtilpasning (Thordardottir et al., 2015). Videre har jeg gitt studentene oppgaver som støtter seg på forskning fra samme felt, hvor de har fått utforske tilgjengelighet i offentlig miljø med forskningsbasert instrument (Slaug et al., 2019), først i ERGO3100: Ergoterapi innen allmennhelse og arbeidshelse; og i ny programplan ERGOB2100 Tilgjengelighet, tilrettelegging og teknologi, (se nærmere side 16).

OsloMet blev universitet i januar 2018. Den tidligere Høyskolen i Oslo og Akershus hadde tydelig profil som profesjonshøyskole med bachelorutdanning. Det at vi er en liten stab på 20-25 personer gjør at vi enkelt deler erfaringer systematisk med kollegaer og samhandler konstruktivt med ledelse, kollegaer og studenter for å utvikle undervisningskvalitet. Vi har faste møte hver uke for å drøfte fag, emnekoordinering og personal- og administrasjon. Hver måned har leder og aktuelle emnesansvarlige møte med tillitsvalgte studenter fra alle kull.

2.2. Læringsmiljø - studentaktive og digitale læringsformer

På bakgrunn av det som jeg hadde lært meg om det selvstyrte lærende var mitt neste steg å ta før meg læringsmiljøet og hvordan det kan fremme studentens selvstendighet og eget ansvar. Simulertbasert læring er til eksempel en læringsform som i studentevalueringer scorer høyt og oppleves relevant og motiverende. Læringsformen bidrar til god oppnåelse

av læringsutbytter og er en læringsform som trekker studentene til campus for å samhandle med hverandre og med våre undervisnings- og forskningsansatte. Simulering gir strukturerte og gode muligheter for utprøving og veiledning i trygge omgivelser for å kunne mestere mer komplekse og sammensatte situasjoner som forberedelse til praksis og arbeidsliv (Park et al., 2020). Men jeg vil først gi en bakgrunn for min tilnærming basert på egen forskning.

2.2.1. Studenters oppfatting av læringsmiljø

En studie, som jeg er første forfatter av (Thordardottir et al., 2022) beskriver hvordan studenters oppfatting av sitt læringsmiljø endrer seg under studiet. Studien fulgte studenter på alle ergoterapeututdanninger i Norge over 3 år og viste signifikant forskjell på hvordan studentene på de respektive studiesteder opplevde sitt læringsmiljø, målt med Course Experience Questionnaire (CEQ). På første studieår var forskjellen signifikant på 5 områder av 6 mens et år senere var det kun signifikant forskjell på 1 område (overall study satisfaction). Det som derimot var interessant var hvordan det igjen på 3. året oppstod signifikante forskjeller på 3 områder: selvstendighet, arbeidsmengde og generell kompetanse. Dette leder tankene til hvordan enkelte studenter selv håndterer sine oppgaver og at den kompetanse som oppnås i høy grad er individuell, spesielt sett i lys av at alle utdanningene deler studentene i mer eller mindre faste arbeidsgrupper hvert år.

Den sist publiserte studie fra samme material (Bonsaksen et al., 2024) viser at sambandet mellom læringsmiljø og student resultater er enda mer kompleks, og utforsker nærmere selve læringsformen hos studentene. Dette støttes av tidligere forskning, til eksempel Entwistle og Petersson (Entwistle, 2018) som beskriver nærmere de ulike tilnærminger studenten kan ha til undervisningsmateriale, som «deep-learning» eller «strategic learning».

2.2.2. Simulering

Simulering er en pedagogisk metode der studenter får øve seg på og reflektere over realistiske situasjoner og brukes i de fleste helse- og sosialfagutdanningene i tillegg til praksis. Simulering kan anvendes i undervisning og praksis for å møte samfunnets krav til kvalitet og sikkerhet. Realistiske og relevante scenario som tilpasses studentens forutsetninger gi gunstig utbytte (Ødegården et al., 2015). For noen utdanninger kan det fremover være aktuelt å erstatte noe av dagens praksis med simulering og at utdanninger som er regulert av direktivet skal kunne bruke simulering som en større del av utdanningen enn det som er mulig i dag. Simulering vurderes som bærekraftig metode for å gjøre studentene forberedt på klinisk arbeid med pasienter, og det kan bidra til bedre læring i praksis. Opplæring i konkrete, tekniske ferdigheter har til eksempel blitt anerkjent som

nøkkelprioritering for overgangen til miljømessig bærekraftig helsevesen (Stanford et al., 2023).

I februar 2023 var jeg en av de første på avdeling for ergoterapi som tok fasilitatorkurs i simulering i helsefag ved NTNU i Gjøvik (vedlegg 6). Jeg var den eneste ergoterapeut på kurset. Simulering er velkjent som læringsmetode i sykepleie, spesielt hvor behovet av å gjenskape situasjoner som kan oppstå i bruk av avansert medisinsk utstyr i klinisk praksis, for å øve på disse i trygge omgivelser. Simulering anvendes også i noe omfang i praksis, hvor ansatte øver på situasjoner de enten har møtt og vil forbedre både sine egne ferdigheter, men også ferdigheter i tverrfaglig samarbeide. Simulering er mindre kjent som begrep i vernepleie, ergo- og fysioterapi men pågående prosjekter og forskning støtter at metoden tas i bruk i større omfang (Collins et al., 2021; Grant et al., 2021; Park et al., 2020).

Jeg har deltatt i arbeidsgruppe som ser på økt bruk av simulering i undervisning på OsloMet ([OsloMetSim - OsloMet](#)). Styringsgruppen for prosjektet som helhet ledes av Mona Dahl, og inkluderer de fire instituttlederne ved Fakultet for helsevitenskap, prodekan for innovasjon, IKT-direktør, eiendomsdirektør og instituttleder ved Institutt for produkt design ved Fakultet for teknologi, kunst og design.

Sammenfallende med en reise med prosjektgruppen «OT Globals» (se mer under 2.3. Internasjonalisering av programplanen), besøkte jeg ergoterapi-utdanninger i Toronto, Canada og Minneapolis, USA for å få innblikk i hvordan de bruker simulering i undervisning. Spesielt University of Minnesota (UMN) har lang erfaring med bruk av simulering i tverrfaglig undervisning (Gliva-McConvey et al., 2020).

Både University of Minnesota og University of Toronto underviser studenter på to campuser og har mye av den boklige delen på distanse (digitalt, både synkront og asynkront) og i tillegg regelbundne samlinger på campus hvor de fokuserer på ferdighetstrening på simuleringsarenaer. Det som er interessant er at i Toronto ligger det andre campus i kun 30 km avstand, mens UMN sin andre campus ligger i Rochester, i 130 km avstand fra campus i Minneapolis. Avstand på kun 30 km kan virke unødvendig kort, men det har vist seg at de to campuser har forskjellige opptaksområder. Overført til OsloMet Storbyuniversitet kan dette sammenliknes med at satsing på fremtidens campus Romerike i sentrale Lillestrøm, samtidig med satsing på dobbeltspor for tog mellom Oslo og Hamar, kan ha opptaksområde langt opp i Innlandet. Med tanke på nedleggelse av ergoterapiutdanningen på NTNU Gjøvik er dette særdeles relevant for ergoterapiutdanningen på OsloMet.

Et viktig punkt her er at uavhengig av campustilhørighet må studentene ha likeverdig undervisning, spesielt i ferdighetstreninger som foregår på to eller flere campuser. Misnøye bland studenter kan ofte spores til mangel på likeverd i interaksjon og tilgang til undervisere og utstyr ([Flercampusundervisning - Kunnskapsbasen - NTNU](#)). Både i Toronto og Minnesota

blev ferdighetstreninger ivaretatt av samme lærere på de respektive to campuser for å minske risiko for ulikhet.

Ved innføringen av nye nasjonale retningslinjer for bachelorutdanningene innen helse- og sosialfagene (Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger, 2017) ble det satt nye krav til felles læringsutbytter blant annet innen tverrprofesjonell samhandling og bruk av teknologi. Fakultetet HV OsloMet har landets mest omfattende utdanningsportefølje med over 6000 studenter fordelt på 11 bachelorprogram med utstrakt praksis, bred masterportefølje og flere etter- og videreutdanninger. Fakultetet jobber strategisk med å fremme tverrfaglighet og øke synergier internt og eksternt via felles emner, satsinger på helseteknologi, utstrakt brukermedvirkning og ekstern samhandling. Dette stiller stadig nye krav til fasiliteter og tilstedeværelse i OsloMet sine opptaksområder.

For å møte de nye RETHOS kravene opplever flere av utdanningene ved HV et stort behov for å utvikle fagmiljøene og bygge infrastruktur for effektiv digitalisering og simulering. Manglende tilgang til relevante praksisplasser, mange studenter på ett praksissted, og at sjeldne situasjoner ikke alltid oppstår under praksis, utfordrer oppnåelse av læringsutbytter (Brentnall et al., 2024).

Jeg har aktivt bidratt inn i to arbeidsgrupper som har jobbet med campusutvikling på Fakultet for Helsevitenskap HV) de siste årene ([Campusprogrammet | Satsinger - Ansatt - minside](#)). Den første, Arbeidsgruppe campusutvikling, strakte seg fra november 2020 til mars 2021. Den andre, Kjernegruppa på HV, som resulterte i en rapport, strakte seg fra september 2022 til mai 2023. Kjernegruppen anbefalte i rapporten fem tiltak i campusprogrammet:

1. Styrke studentenes læring, tilhørighet og engasjement
2. Tilrettelegge for fleksible læringsarealer med digital infrastruktur
3. Styrke tilbudet og kvaliteten innen simulering
4. Oppgradere forskningsinfrastruktur og laboratorieutstyr
5. Omdisponere areal for å realisere fremtidens campus.

Kjernegruppen konkluderte at selv om forslagene er omfattende og har svært ulik tidshorisont kan mange av de imidlertid gjennomføres uten store kostnader og større ombygginger – de krever at det fattes beslutning på riktig nivå i organisasjonen, at berørte ansatte og studenter involveres på en god måte, og at det gjøres noen prioriteringer.

Jeg vil i de neste to avsnitt beskrive hvordan jeg, samtidig som jeg satt i kjernegruppen, utviklet et nytt emne, basert på mine erfaringer fra de arbeidsgrupper jeg har nevnt i dette avsnitt.

2.2.3. ERGOB2000-Utvikling av nytt emne

ERGOB2000 Rehabilitering, habilitering og behandling del 1, erstatter fire tidligere emner som riktet seg mot somatisk helse, mental helse, barn og eldre. Mitt mål med det nye emnet var at rette studentenes blikk mot arbeidsprosesser i ergoterapi for å gi dem verktøy til at fremme sine klienters aktivitet og deltakelse i hverdagen. Dette er i enighet med ergoterapifagets kjerne og mål i det norske samfunn «Ergoterapeuter gjør hverdagslivet mulig» ([Ergoterapeuters kjernekompetanse - Ergoterapeutene](#)).

ERGOB2000 er blanding av teoretiske forelesninger, ferdighetstreninger og gruppearbeida, med både interne og eksterne undervisere. Studentene liker variasjonen i emnet, men samtidig kan den være utfordrende i en mangfoldig gruppe studenter. Jeg valgte at anvende en ny lærebok i emnet, *Powerful Practice* (Fisher & Martella, 2019) som tar for seg ergoterapeutisk arbeidsprosess som kan anvendes i alle helsetjenester, uansett diagnose. Den beskriver stegvis ergoterapeutisk intervensjon og beskrives av noen av studentene som «oppskriften» de har ventet på.

Samtidig skal studentene også lære om de vanligste diagnoser i Norge og ha grunnkunnskap om rehabilitering og habilitering i både spesialist og kommunal helsetjeneste. Første del av emnet inneholder derfor forelesninger i relevant sykdomslære. Denne delen avsluttes med en ny type eksamen, flervalgs-eksamen, som jeg har laget i Inspira. Denne eksamen ligger nå i emnets 5. uke (av 12) for at gi studentene nødvendig bakgrunn innen de begynner arbeide med kasus. Samtidig oppfordrer det studentene til å begynne å lese sykdomslæren når emnet starter for karakter på flervalgs-eksamen gjelder 40% av slutt karakter. Faktisk ble denne eksamen flyttet etter det ble undervist første gang basert på tilbakemelding fra studentene (se neste side).

Casepedagogik (case-based learning/case method learning) er definert som den læringsaktiviteten som anses styrke det selvstyrte læringen (Nordquist & Johansson, 2009). Jeg anvendte meg av material om caseundervisning (kasus) innen rammen for Harvard-tradisjonen. Den er laget spesifikt for profesjonsutdanninger og legger stor vikt på autentiske hendelser, fra profesjons-spesifikt perspektiv, i undervisningen (Garvin, 2003). Jeg gikk også kursen «Case-based learning», arrangert våren 2020 på OsloMet (vedlegg 7).

I samarbeide med kollegaer, både på utdanningen, men også i praksis, lagde jeg kasus, et for hver diagnose. Inspirert av kurset jeg hadde gått, fikk hver diagnose en oppbevaringsboks med lokk som passet til papir i A4 størrelse (30x23x23cm) og saker de kunne legge i boksen for å vise til personen/klientens aktiviteter og utfordringer. Hver gruppe hadde ansvar for en diagnose og underviste om sitt kasus for de andre grupper. Alle

gruppene brukte Occupational Therapy Intervention Process Model (OTIMP) (Fisher & Martella, 2019) for gjennomgang av sitt kasus (vedlegg 8).

Emnet avsluttes med individuell muntlig eksamen på 30 minutter hvor studenten presenterer ett kasus (utlevert 48 timer tidligere), med vurderings/målsetningsfasen, intervensjonsfasen og revurderingsfasen i OTIMP (se vedlegg 8). På denne systematiske måte har jeg utviklet og prøvet nye læremidler og vurderingsformer, som støtter positivt opp om studentenes læringsprosesser. Jeg begrunner mine valg i forskning om undervisning i ergoterapi (Nielsen & Wæhrens, 2015), samt i relevant forskning på profesjonsutdanninger (Sirkka et al., 2014; Thistlethwaite et al., 2012). Thistlewaite et.al. (2012) konkluderer i sin systematiske oversiktsartikkel at studentene liker denne metoden og tror at det forbedrer læringen deres. Samlet sett er empirien ikke entydig når det gjelder effekter på læring sammenlignet med andre typer aktivitet. Lærere liker også metoden fordi den engasjerer studentene og ser ut til å fremme læring i små grupper. Jeg ønsker her gi litt innblikk i studentenes skriftlige tilbakemeldinger etter emnet ble undervist 2021-2023:

“Innholdet til emnet synes jeg har vært bredt og veldig spennende, likte veldig godt at vi både har hatt teoretiske forelesninger og praktiske seminarer som ortoseverksted og åpen dag på Sunnaas...et godt innblikk på hva habilitering, rehabilitering og behandling er”

“Til tider litt mye å kombinere jobbing med case og lesing til skriftlig eksamen. Om det hadde vært mulig kunne det vært godt å få ferdig skriftlig eksamen først, også case etterpå”

“Jeg likte godt måten emnet var delt opp med å ta en/liknende diagnose/sykdom i uken... foreleserne som var veldig engasjerte og flinke. Likte godt gruppearbeid med en case...som veldig god øving til eksamen”

“Heldag på Sunnaas burde vært noe av det første vi gjorde”

Dette emne, ERGOB2000(før ERGO1300 Somatisk helse, aktivitet og deltakelse) har i mange år hatt heldagsbesøk på Sunnaas Sykehus som meget populær aktivitet. Dette samarbeide ble formalisert med konkret avtale første gang høsten 2021 av meg som emnesansvarlig og fagansvarlig på Sunnaas Sykehus. Sunnaas Sykehus har dessuten en vel etablert og priset (OsloMet, 2023) team-basert tilnærming for studenter fra forskjellige helsefag i praksis, noe jeg skulle vilje få til på alle våre praksisplasser. Jeg har gjort liknende avtaler for undervisning med Akershus Universitetssykehus og Oslo Universitetssykehus.

Til ferdighetstreninger har jeg, i samråd med utdanning i sykepleie, tatt i bruk sengeposter/spesialrom i Pilestredet Park 35. Den hadde ikke vært brukt tidligere av ergoterapiutdanningen, men med økt antall studenter har den gitt oss en total endring i undervisningsopplegg angående spesialisthelsetjeneste, i samråd med ergoterapeuter på Akershus Universitetssykehus. Hvor vi tidligere måtte dele kullet i tre omganger rundt en

vask (morgenstell), kan vi nå sette alle studentene i gang med kasus og ferdighetstrening samtidig.

2.2.4. Initiativ for å videreutvikle undervisningsøker kollegialt.

En annen undervisningsmetode jeg har tatt i bruk er utstyr for simulering av aldring ([Age simulation suit GERT](#) - the GERonTologic simulator), som vi anvender i vår egen aktivitetslab/simuleringsleiligheten. Til sammen med utstyr til andre fysiske symptomer ([Age simulation suit GERT - Accessories](#)) kan studentene selv ta på seg utstyr og kjenne på egen kropp hvilke utfordringer kneskade eller kronisk lungesykdom kan gi i hverdagen.

Dette utstyr anvender vi også i et annet 2. års emne, ERGOB2100 Tilgjengelighet, tilrettelegging og teknologi, hvor jeg har ansvar for «Tilgjengelighetsuken». Den uken får studentene utforske tilgjengelighet i offentlig miljø med forskningsbasert instrument (Slaug et al., 2019). I tidligere programplan hadde studentene liknende oppgave, uten forskningsbasert instrument, men sammen med ingeniørstudenter fra Fakultet for Teknologi, Kunst og Design, TKD, OsloMet. Det samarbeidet har ikke blitt prioritert av TKD siden men det er ønskelig å samle studenter med forskjellig bakgrunn og kunnskap når det gjelder universell utforming av det bygde miljø (Watchorn et al., 2013).

Det er også nødvendig å inkludere brukere med diverse funksjonsutfordringer i felt arbeidet, inspirert av «Nothing about us without us» slagordet til folk med funksjonsutfordringer. Jeg presenterte en idé til undervisningsopplegg, som inkluderte både ergoterapeutstudenter og brukere, på verdenskonferansen i ergoterapi i Paris 2022 (vedlegg 9). Min presentasjon: **The mis-fit of the 'ville' and the 'cité' : how occupational therapy students can investigate and influence physical and social accessibility in the city for all, through learning**, fikk positive respons fra salen, hvor undervisere alt fra England til Afrika viste interesse. Denne typen av undervisning kan med fordel gjøres synkront i flere land, hvor studenter møtes først digitalt, blir enige om tilnærming og går siden ut og forsker på tilgjengeligheten i sine omgivelser, for så å rapportere tilbake til storgruppen. Jeg har utforsket mulighetene for samarbeide for dette prosjekt på ergoterapiutdanninger i Island og Sverige, men det er først og fremst forskjellige emneplaner som setter et stopp for videre utvikling.

Oppgaven rikter seg derfor fortsatt til ulike steder i Oslo Storby og studentene presenterer sin fynd for hverandre med film, eller andre kreative måter å få frem budskapet. Etter samråd med en av studentgruppene på emnet presenterte jeg undervisningen og gruppens kartlegging av Oslo S Jernbanestasjon, som film, på Storbykonferansen: Fysiske fellesskap i den fleksible byen, digitalt 2020. Jeg deltok etter det i planering av fellesemne på 5 hp for OsloMet om Universell Utforming med en tverrfaglig gruppe, men det er ikke tatt i bruk foreløpig.

2.2.5. Tverrpiloten

«Tverrpiloten» er inspirert av mine utfordringer på ERGOB2000. Jeg er prosjektleder i Tverrpiloten som er en instituttovergripende og tverrfaglig samarbeidsgruppe ved OsloMet, fra fysioterapi-, ergoterapi-, sykepleie- og vernepleierutdanning. Den tar utgangspunkt i læringsutbytter som er felles for alle utdanninger i RETHOS som til eksempel kommunikasjon, tverrfaglig samarbeide, kunnskapsbasert rehabilitering for eldre, og personer med funksjonsnedsettelse og kognitiv svikt (Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger, 2017).

Til sammen med de andre profesjonsutdanningene på Fakultetet for HV OsloMet, ønsket jeg å utvikle digitalt læreverk som kan deles og gjøres tilgjengelige både på tvers av utdanningsprogram, mellom utdanningsinstitusjoner og praksisfeltet. Gjennom simulering av praksisnære situasjoner er læreverket ment å supplere annen undervisning, men med tverrfaglig samarbeid i fokus. Læreverket skal gi studentene mulighet til å øve seg i relevante ferdigheter basert på læringsutbyttebeskrivelser nedfelt i de aktuelle programplaner, som også inkluderer forberedelser til praksisstudiene.

Jeg fikk midler fra OsloMet Sim 2021 -2023 og satte sammen en gruppe av undervisere fra ergoterapi, fysioterapi, vernepleie og sykepleie. Videre deltok jeg i en samarbeidspilot med Oslo kommune (Helseetaten/SYE) om utvikling av scenarie-mal som kunne benyttes i praksis og undervisning. Det viste seg fort at praksis og undervisning umiddelbart har forskjellige behov, men likevel ble dette korte samarbeide inspirerende for veien videre og en mulighet for at vi nærmer oss hverandre, ikke minst med tanke på videreutdanning i regi av OsloMet for både helsepersonell og andre faggrupper.

Tverrpiloten ansatte studentmedarbeider i termin 5 høsten 2023 fra de involverte utdanninger til å delta i design og pedagogisk utforming av læreverket. De fortsatte utvikling av Tverrpiloten ved å utvikle kasusbeskrivelser og utforme ulike oppgavetyper med tanke på praksisnærhet og optimalt læringsutbytte, i dialog med meg som prosjektleder.

Det første material fra Tverrpiloten ble publisert på FilMET ([Søkeresultater for rehabilitering - FilMet](#)) i desember 2023. Vi benytter aktivitetseksempler i form av 14 videoopptak som grunnlag for kartlegging, analyse, og vurdering av helhetlige tiltak i morgenstell på helsehus. Disse er allerede tatt i bruk vid forberedelse i praksis på de involverte utdanninger. Videre fikk prosjektet midler fra OsloMet høsten 2024 til arbeid med læringsmiljø og utdanningsfaglig utvikling. Jeg overlot ansvaret for ledelsen av det arbeidet til min kollega på ergoterapi utdanningen, Fanny Jacobsen. Ved bruk av midler fra en nylig meritert underviser

i vår gruppe, Anne Langaas, fikk Fanny mulighet for samtidig å ta PISA kurs i utforming av digitalt læreverk for OsloMetX, som ble presentert på faglunsj på RHT 18.desember 2024.

2.3. Internasjonalisering av programplanen

I perioden oktober 2018-mars 2019 fullførte jeg kurs i «Internasjonalisering av programplaner» på OsloMet, ledet av Professor Jos Beleen, Høyskolen i Haag (vedlegg 4). I utformingen av den nye RETHOS-læreplanen for helsepersonell (regjeringen.no) vektlegges blant annet internasjonalisering av både pensum og læringsutbytter på ergoterapiutdanningen. Den nye programplanen inkorporere som tidligere omtalt internasjonal og interkulturell dimensjon i undervisnings- og læringsordningene. Dette arbeidet resulterte i at læringsutbytte åpnet for internasjonale perspektiver i flere av emnene. Videre ble læreplanen mer fleksibel, og ga flere muligheter for å studere i utlandet både for teoretiske kurs, plasseringer og praksisplasser. Liknende ble gjort for å gi flere muligheter til innreisende studenter.

For å innlemme internasjonalisering i hele bachelor OT-programmet, har vi utover sporadiske aktiviteter tilgjengelig for noen få studenter og utveksling i praksis, utvidet til andre muligheter, som BIP (Blended Intensive Program) i Erasmus +.

2.3.1. Kreative aktiviteter i ergoterapi

Jeg har reist (støttet av Erasmus +) med 3-6 studenter en uke til Dworp i Belgia i 2018, 2019 og 2022 for å undervise og veilede i «Creativity in Occupational Therapy». Denne kursen har eksistert i mer en 25 år og OsloMet (HiOA) har deltatt nesten fra start. På kurset lærer studenter anvende kreative metoder i arbeidet med klienter (Bjarnadottir et al., 2024). Denne kursen har nå blitt til en BIP (Blended Intensive Program) hvilket betyr at studentene får både midler fra Erasmus+ samt 3 ECTS til sin studieregister.

2.3.2. Aging Globally

Jeg har også deltatt i planering og utføring av Aging Globally (AG) som tidligere hørte under ERGO2100- Eldres helse, aktivitet og deltakelse 2019-2021 (vedlegg 10). Studentene kunne da velge å delta på AG og dermed erstatte en av oppgavene i emnet. AG er en felles innsats fra OsloMet og University of Western Ontario (UWO). Fra UWO kommer studenter på bachelornivå med helsefaglig bakgrunn, og fra OsloMet, studenter fra ergoterapi, informasjonsteknologi, og sykepleie, alle på bachelornivå. Denne felles innsatsen har vært heldigital, men har oppmøte under et todagers seminar i Oslo. Da er studentene fra UWO på «Nordic Tour» hvor de også besøker Stockholm og København. AG er nå fri stående i programplanen fra 2020 som tilbud i 3. året. Institusjonene er interessert i å formalisere allerede sterke bånd ytterligere for å støtte videre utvikling av studentnettverk med teoretisk utveksling for studenter fra OsloMet i termin 6.

2.3.3. Occupational therapy students as global citizens

Jeg var med søker til DIKU (nå hk-dir) for prosjektet «Occupational Therapy Students as Global Citizens» som fikk midler. Prosjektet varer til oktober 2025. Ergoterapistudenter er en mangfoldig gruppe med flere modne studenter som tar med seg både erfaringer fra andre studiedisipliner og profesjonsarbeid. Noen har også familie og barn å ta vare på. De fleste av dem jobber ved siden av å være student, og noen lever med funksjonsnedsettelse. Disse problemstillingene påvirker i ulik grad deres vilje og evne til internasjonal deltakelse i utveksling i løpet av studiet. Ved å gi fleksibilitet i muligheter for internasjonalisering og bygge en kultur som fremhever fordelene, møter vi studentenes behov og utvikler nye muligheter til å lære, reflektere og utvikle seg på veien til å bli globale borgere. Jeg presenterte «OT Globals» på ENOTHE '23, hvor lærere og forskere på ergoterapiutdanninger i Europa samledes til konferanse (vedlegg 11).

Prosjektet har samarbeidet med et annet DIKU (nå hk-dir) prosjekt, «OsloMetMoves» som fikk midler samtidig. Vi har samlet data fra studenter med både survey og i fokusgrupper. Et manuskript hvor jeg er en av forfatterne, **Unlocking Opportunities: Investigating Factors that Drive and Hinder Student Mobility in Bachelor Degree Programs**, er sent til publisering i BMC Medical Education i november 2024.

2.3.4. Occupational Science Nord

Utviklingsprosjektet OSNord er et samarbeid mellom universiteter i 4 nordiske land: Island, Norge, Sverige og Finland, støttet av NordPlus, for å legge til rette for i utdanning i aktivitetsvitenskap på masternivå. Det overordnede målet med OSNord er å øke det nordiske samarbeidet innen ergoterapi (OT) og aktivitetsvitenskap (OS) ved å etablere et nordisk kunnskapsknutepunkt for aktivitet, helse og bærekraft

Prosjektet startet i august 2024 og skal frem til oktober 2025 formalisere samarbeidet mellom universitetene. Målet er å utvikle nettbaserte masteremner på engelsk, som skal kunne tilbydes på tvers av de involverte landene, men også etter hvert bli tilgjengelige for studenter fra andre land og flere fag/profesjoner. Tilgang til disse felles nettkursene skaper flere muligheter for studenter til å delta på kursene, uavhengig av bosted og sted, for å utvikle sin kompetanse innen teori og forskning fra et yrkesperspektiv. Dette vil utdype deres kunnskap og aktivitetsvitenskapelig forståelse, styrke bruken av forskning og bidra til å utvikle utdanning i ergoterapi for å styrke de nordiske velferdssamfunnene. Prosjektets innovative tilnærming innebærer en mangefasettert pedagogisk strategi, med vekt på studentdrevet teambasert læring i et digitalt miljø. Opprettelsen av kunnskapsknutepunkt som spenner over Norden er unik, og gir en plattform for interaktiv læring ved hjelp av nettbaserte verktøy, med søkelys på yrke, helse og bærekraft. Rammeverket for deltakende

aktivitetsrettferdighet styrer navet, med vekt på inkludering, deltakende tilnærminger og sosial bærekraft (Whiteford et al., 2018). . Slikt samarbeid øker også mulighetene for studenter å delta på kurs på nivå EQF 7 (<https://europass.europa.eu/en/description-eight-eqf-levels>).

3.0. Veien videre

I den nærmeste fremtid vil jeg fokusere på å utvikle faglig relevant og fremtidsfokustert undervisning i økt samarbeide med praksis på campus. Jeg ser gjerne at team basert lærende i praksis sprer seg fra Sunnaas Sykehus til alle våre praksisplasser, men tror det kommer ta tid og krefter. Jeg veit fra min korte erfaring med samarbeidet med helseetaten Oslo Kommune at vi umiddelbart har forskjellige behov i undervisning og praksis. Når det gjelder å legge til rette for livslang læring er dette derimot utførlig drøftet i meldingen Lærekravet utvikling. Livslang læring for omstilling og konkurranseevne (Regjeringen, 2019). Meldingen tilsier at høyere utdanning skal gå fra et system der vi primært lærer først og jobber etterpå, til et system der vi lærer hele livet og jobber underveis. Med læreverktøy som OsloMetX og Kompetansebroen, som er åpne for alle, gir vi både studenter og fagfolk mulighet til læring og oppfrisking døgnet rundt.

Som meritert underviser ønsker jeg at utfordre mine kollegaer på OsloMet til samarbeide på langs og tvers.

Avslutningsvis, en liten historie om tverrfaglighet uten grenser: Studenter på masterutdanning i helseteknologi, TKD OsloMet, inviterte til presentasjon. De hadde laget håndortose (i 3D printer), basert på undervisning og kasus fra Sunnaas Sykehus. Dette kjenner ergoterapi studenter godt fra ortoseverkstad i 2. året, selv om vi har varme bad for vårt material og ingen 3D printer. Men det mest interessante her var at teknologistudentene hadde satt en «chip» i ortosen, som målte varme og bevegelse, fordi: *“hvordan kan man ellers vite at pasienten faktisk anvender den?”* Dette lille eksempel viste meg nok en gang at vi må ut fra siloene helse og teknologi for å løse samfunnets utfordringer. Ting som vi i helse tar for gitt, som at pasienten gjør som vi sier, kan lettere oppdages i et fag hvor alt måles.

Referenser

- Beelen, J., & Jones, E. (2015). Redefining Internationalization at Home. In A. Curaj, L. Matei, R. Pricopie, J. Salmi, & P. Scott (Eds.), *The European Higher Education Area: Between Critical Reflections and Future Policies* (pp. 59-72). Springer International Publishing.
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching For Quality Learning At University*. McGraw-Hill Education.
- Bjarnadottir, S., Skuladottir, H., & Thordardottir, B. (2024). Slökun og fri frá
- Bonsaksen, T., Tannoubi, A., Stigen, L., Gramstad, A., Carstensen, T., & Mørk, G. (2024). Study approaches mediate associations between learning environment and academic performance. *Scand J Occup Ther*, 31(1), 2385043.
- Boyer, E. (1990). *Scholarship reconsidered* Carnegie Foundation for the Advancement of Teaching.
- Brentnall, J., Rossiter, L., Judd, B., Cowley, E., McCormick, K., Turk, R., & Thackray, D. (2024). Educational design insights for interprofessional immersive simulation to prepare allied health students for clinical placements. *Advances in Simulation*, 9(1), 45.[0](#)
- Collins, K., Layne, K. C., Andrea, C., & Perry, L. A. (2021). The impact of interprofessional simulation experiences in occupational and physical therapy education: a qualitative study. *Cadernos Brasileiros de Terapia Ocupacional*, 29.
- Entwistle, N. (2018). *Student learning and academic understanding: a research perspective with implications for teaching*. Elsevier.
- Fink, L. D. (2013). *Creating Significant Learning Experiences: An Integrated Approach to Designing College Courses*. Wiley.
- Fisher, A., & Martella, A. (2019). *Powerful Practice - A Model for Authentic Occupational Therapy*. Center for Innovative OT Solutions Inc.
- Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger, (2017).
- Forskrift om nasjonal retningslinje for ergoterapeututdanning, (2019).
- Garvin, D. (2003). Making The Case: Professional Education for the World of Practice. *Harvard Magazine*, September-October 2003, Volume 106(1).
- Gliva-McConvey, G., Nicholas, C. F., & Clark, L. (2020). *Comprehensive Healthcare Simulation: Implementing Best Practices in Standardized Patient Methodology*. Springer International Publishing.

- Grant, T., Thomas, Y., Gossman, P., & Berragan, L. (2021). The use of simulation in occupational therapy education: A scoping review. *Aust Occup Ther J*, 68(4), 345-356
- Nielsen, K., & Wæhrens, E. (2015). Occupational therapy evaluation: use of self-report and/or observation? *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 22(1), 13--23. , note = PMID: 25327781
- Nordquist, J., & Johansson, L. (2009). *Att undervisa med case i utbildningar inom hälso-och sjukvården: om främjande av autentisk interaktiv lärande, interprofessionalism och organisatorisk lärande*.
- OsloMet. (2023)._-
- Park, C. S., Clark, L., Gephardt, G., Robertson, J. M., Miller, J., Downing, D. K., Koh, B. L. S., Bryant, K. D., Grant, D., Pai, D. R., Gavilanes, J. S., Herrera Bastida, E. I., Li, L., Littlewood, K., Escudero, E., Kelly, M. A., Nestel, D., & Rethans, J. J. (2020). Manifesto for healthcare simulation practice. *BMJ Simul Technol Enhanc Learn*, 6(6), 365-368.
- Regjeringen. (2019). *Lærekraftig utvikling — Livslang læring for omstilling og konkurranseevne*. Retrieved from
- Sirkka, M., Zingmark, K., & Larsson-Lund, M. (2014). A process for developing sustainable evidence-based occupational therapy practice. *Scand J Occup Ther*, 21(6), 429-437.
- Slaug, B., Jonsson, O., & Carlsson, G. (2019). Public entrance accessibility: Psychometric approach to the development of a new assessment instrument. *Disabil Health J*, 12(3), 473-480.
- Stanford, V., Barna, S., Gupta, D., & Mortimer, F. (2023). Teaching skills for sustainable health care. *Lancet Planet Health*, 7(1), e64-e67.
- Swinicki, M., & McKeachie, W. (2014). *McKeachie's Teaching Tips: Strategies, Research, and Theory for College and University Teachers*. (L. Ganster, Ed. 14th ed.). Cengage Learning.
- Thistlethwaite, J. E., Davies, D., Ekeocha, S., Kidd, J. M., MacDougall, C., Matthews, P., Purkis, J., & Clay, D. (2012). The effectiveness of case-based learning in health professional education. A BEME systematic review: BEME Guide No. 23. *Med Teach*, 34(6), e421-444.
- Thordardottir, B., Chiatti, C., Ekstam, L., & Malmgren Fange, A. (2015). Heterogeneity of Characteristics among Housing Adaptation Clients in Sweden--Relationship to Participation and Self-Rated Health. *Int J Environ Res Public Health*, 13(1).
- Thordardottir, B., Stigen, L., Magne, T. A., Johnson, S. G., Gramstad, A., Gran, A. W., Åsli, L. A., Mørk, G., & Bonsaksen, T. (2022). Student perceptions of the learning

environment in Norwegian occupational therapy education programs. *Scand J Occup Ther*, 29(1), 25-32. Townsend, E. (1997). *Enabling Occupation: An Occupational Therapy Perspective*.

Canadian Association of Occupational Therapists.

Watchorn, V., Larkin, H., Ang, S., & Hitch, D. (2013). Strategies and effectiveness of teaching universal design in a cross-faculty setting. *Teaching in Higher Education*, 18(5), 477--490.

Whiteford, G., Jones, K., Rahal, C., & Suleman, A. (2018). The Participatory Occupational Justice Framework as a tool for change: Three contrasting case narratives. *Journal of Occupational Science*, 25(4), 497--508.

Wiggins, G. P., & McTighe, J. (2005). *Understanding by Design*. Association for Supervision

and Curriculum Development. Ødegården, T., Stuksnes, S., & Hofmann, B. (Eds.). Gyldendal. (2015). *Pasientsimulering i helsefag*.

Del 2 Vedlegg

1. OsloMet leders vurdering
2. Perspektiv på lærande
3. Perspektiv på kurs
4. Internasjonalisering av programplaner
5. UNAK leders bekreftelse på undervisning
6. Simuleringskurs
7. Case-based metoden
8. OTIPM
9. WFOT
10. Aging Globally
11. ENOTHE